

kommunerne om at være med til at overholde den målsætning, der er i »En holdbar fremtid – Danmark år 2010«.

Jeg er nemlig glad for, at Det Radikale Venstre så tydeligt har sagt, at de står ved den målsætning om en begrænset, afdæmpet offentlig vækst. Og jeg er utrolig ked af, at det ikke er lykkedes end ikke i dag at få et klart svar fra Socialdemokratiet på, om de føler sig forpligtet af den politik, der var deres for blot et halvt år siden.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Først: Skat, det er lige netop hr. Kristian Jensen. (Munterhed). Det var helt ufrivilligt. Jeg skriver ikke mere sødt end det, jeg har gjort i skatteoplægget.

Det, der lige netop er problemet, er, at skattestoppet er spild af penge. Hvis nu Venstre havde tænkt sig om og ladet være med hvert år at bruge 1,5 til 2 mia. kr. i besparelse for at finansiere aktivitetsneutralitet, havde vi kunnet finde sammen. Det er derfor, Det Radikale Venstre kritiserer Venstre så skarpt, som vi gør. Skattestoppet forsinker det og gør det endnu vanskeligere at få lagt skatten om, så vi får ændret systemet, så vi får skatten ned på arbejde.

Så vil jeg sige, at regeringen har et ansvar, når den indgår aftaler med KL, det har den nuværende finansminister sagt mange gange. Der skal være dækning for det, regeringen kræver af kommunerne, og det forventer jeg selvfølgelig der er.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det var sidste spørgsmål.

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

KL 20.55

Line Barfod (EL):

Dette forår har været præget af de mange historier om livets gang i Farum.

I mange år har Venstre gang på gang fremhævet Farum som mønsterkommune. I 1999 udtalte den nuværende finansminister, der jo har et nært kendskab til Farum, at problemet er, at ikke alle kommuner har gjort som Farum. Så sent som den 22. januar i år roste indenrigsministeren bl.a. Farum Kommune for at være med til at sprænge rammerne for, hvad en kommune kan og ikke kan.

Men Farumsagen handler jo bare om en enkelt mand i Farum, der har begået nogle fejl og drukket for meget rødvin, eller gør den?

Et led i Farummodellen er tvangsaktivering i private virksomheder. Venstreregeringen gør det samme. Indvandrere og flygtninge skal på halv kontanthjælp tvinges ud som løntrykkere i private virksomheder. De 25-30-årige skal på halve dagpenge for at tvinges ud som billig arbejdskraft.

Regeringen varslar nedskæringer på revalideringsydelsen for at tvinge folk ud i lavtlønsjob i stedet for at blive omskølet. Den næste gruppe, regeringen har peget på som en problemgruppe, er de ældre ledige. Skal de ældre ledige også ned på halv ydelse? Eller skal de ældre ledige miste retten til at blive på dagpenge og dermed miste retten til efterløn?

Erfaringerne fra Farum viser tydeligt, at de tvangsaktiverede bliver fastholdt som løntrykkere uden rettigheder, og det er det, regeringen nu ønsker gennemført på landsplan. Men når indvandrere og andre grupper bliver marginaliseret, får halve ydelser og bliver tvunget til at være løntrykkere, er der stor risiko for mere sort arbejde og for flere konflikter i samfundet. Jo større de sociale uligheder bliver, jo mere man udstøder folk, jo flere konflikter bliver der.

Et andet led i Farummodellen er at kue kritikere. I Farum blev kritiske embedsmænd fyret. Venstreregeringen lagde hårdt ud med nedskæringer på råd og nævn og i den offentlige administration. Signalet blev klart opfanget. Ekspert, der udtaler sig kritisk, risikerer deres stilling eller måske endda hele deres institut.

Et tredje led i Farummodellen er, at planlove og miljøhensyn blev betragtet som noget, der bare stod i vejen. Venstreregeringen har samme holdning. Fremover kan de store landmænd få lov at udbygge de store svinefarme. De, der har landejendomme i naturskønne områder, får mulighed for at bygge og sælge huse tæt på skov og sø. At naturen samtidig indskrænkes for alle andre, er regeringen ligeglad med.

De store firmaer får mulighed for at så gensplejsede planter. Regeringen tillader det, selv om man ved, at de gensplejsede planter smitter alle de omkringliggende planter i flere kilometers omkreds. Ingen vil være beskyttet mod smitten fra gensplejsede organismer. Forbrugerne får ingen mulighed for at vælge, om de ønsker at spise fødevarer med gensplejsede organismer, og plantelivet ændres for de kommende generationer, alene for at tilfredsstille et kortsigtet profithensyn hos regeringens venner.

Et fjerde led i Farummodellen er nedskæringer, som man delvis forsøger at skjule ved at ud-